

[A. C. D. Petersen.]

4,3 pCt. ganske sikkert, hvis man havde en Mulighed for at sammenligne med Indtægts gennemsnittet for Landbruget i 1913—14, vilde ligge betydeligt under det, man den Gang fra alle Sider mente kun var et rimeligt Gennemsnitsudbytte for Landbruget.

Jeg skal da slutte med at sige, at paa det Grundlag, som dette Lovforslag bygger paa, nemlig et rent Grundskyldsprincip, kan vi fra konservativ Side ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men hvis det drejer sig om at hjælpe Landbruget i disse vanskelige Tider, er vi fra konservativ Side parate til i et Udvalg at tage Arbejdet op for at finde den bedst mulige Form, for at komme vort Hovederhverv til Hjælp i dets nuværende vanskelige Stilling.

Med disse Ord skal jeg anmode de øvrige Talere om at medvirke til, at vi faar nedsat et Udvalg til videre Udarbejdelse af det foreliggende Lovforslag.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Tirsdag den 4. April, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Støtte af Boligbyggeri m. m.

4) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Mødet hævet Kl. 5⁵.

125. Møde.

Tirsdag den 4. April Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter.

Forhandlingen genoptoges.

Jørgen Jørgensen: I disse Aar, hvor Landbrugets Vanskeligheder har været drøftet, har Spørgsmaalet om en Lettelse i Landbrugets Skatter været et af de Problemer, hvor Anskuelserne har staaet stærkest mod hinanden. Fra alle Sider var man enig om, at under de Vanskeligheder, som Landbruget er kommet i ved det voldsomme Prisfald paa Landbrugets Salgsvarer, maatte man under en eller anden Form gøre det muligt for Landbruget at faa Nedsættelse i sine Udgifter. Lovene om Krisehjælp til Landbruget gav man fra alle Sider Tilslutning til; ved andre Love blev der ydet Landbruget Støtte til at nedbringe Udgifterne, baade Skatter og Renter.

Naar Skattelettelserne drøftedes, var Spørgsmaalet i Almindelighed, om Nedsættelserne skulde være af varig Karakter eller have en midlertidig Form, og der stod Synspunkterne skarpt overfor hinanden. Vi maa nu være af den Opfattelse, at Ejendomsskatterne ikke i Almindelighed kan sammenlignes med andre Skatter, de fradrages i Købesummen, de kapitaliseres og tynger ikke den enkelte, der betaler disse Skatter, paa samme Maade som andre Skatter. Men i Tider som dem, vi nu gennemlever, med de voldsomme Udsving i Konjunkturer, maa man erkende, at Jordvurderingerne ikke i tilstrækkelig Grad tillemper sig efter de Betalingsmuligheder, Landbruget har.

Jordvurderingen skulde jo være Udtryk for, hvad en Ejendom kunde afkaste. Vurderingen fastsættes efter Ejendommens Handelsværdi, det vil sige, den skulde være Udtryk for, hvad en Ejendom paa det paa-gældende Tidspunkt kunde og burde betale til det offentlige af den Jord, som hører til Ejendommen. Men for det første fore-